

12.11.25

חברות וחברי הסגל,

אנו חווים בימים אלו שורה של אירועים קשים: ניסיונות לפיטורי היועמ"שית ולעיקור מעמדה, הסתה בלתי פוסקת כנגד הפצ"רית וריקוד על דמה (שהם חמורים לאין שיעור ממעשיה, שאיני מקל בהם ראש), והחמור מכל – התנכלויות לפלסטינים ביהודה ושומרון שרק מתגברות והולכות, ועוד.

אולם בשבוע האחרון קרו שני אירועים מטרידים מאד, בזירה שלנו, באקדמיה. גם אם אינם באותה דרגת חומרה כמו האירועים המפורטים למעלה, חשוב להבין את משמעותם. ביום חמישי נאזק ונעצר על ידי המשטרה לשעות ארוכות אדם שקרא קריאות מחאה לעבר השר בן גביר בטקס הענקת תארים שהתקיים באוניברסיטה העברית. הוא הופשט מבגדיו ובוצע בו חיפוש. הנהלת האוניברסיטה גינתה את התנהגות המשטרה ומח"ש חוקרת את האירוע. ורק אתמול, פרץ סגן השר אלמוג כהן, עם חברות בריונים, לכיתת לימוד באוניברסיטת בן גוריון כדי למנוע ממרצה שביקר את צה"ל מלהעביר שיעור במדעי המחשב. אנשי הביטחון של האוניברסיטה עשו מאמצים להתגבר על ההפרעות אך ללא הועיל, וכאשר פנו לעזרת המשטרה סרבה זו לסייע. הנהלת האוניברסיטה גינתה את הפורעים והגישה כנגדם תלונה.

קשה לדעת אם שני אירועים אלו מסמנים מגמה חדשה. ההתנכלות לאקדמיה על ידי הממשלה לא החלה עכשיו. כמעט שהתרגלנו לשיסוי בלתי פוסק כנגדנו ובאיומים בחקיקה, שאם תעבור, תביא לפגיעה חסרת תקדים בחופש האקדמי ובעצמאותנו המוסדית. ייתכן, שאוירה זו הנושבת מן הממשלה, והמסמנת את האקדמיה כאויב, חלחלה למשטרה. אני מקווה שמפכ"ל המשטרה, שהפגין רק לאחרונה נחישות ועמוד שדרה מוסרי, ייקח את העניינים לידי ולא יאפשר התעמרות באקדמיה, במיוחד כאשר זו מלווה במעשי אלימות כמו שקרה אתמול.

ואם יש צורך אומר את המובן מאליו: חופש הביטוי וחופש המחאה לא הושעו אצלנו בימי המלחמה, ולא יושעו כאן לעולם. מי שחושב שיוכל להטיל את חיתתו על האקדמיה בישראל בכלל, ועל אוניברסיטת תל אביב בפרט, צפוי לאכזבה קשה. כולנו עומדים לצידן של האוניברסיטה העברית ואוניברסיטת בן גוריון ומחזיקים את ידיהן.

שלכם,

אריאל פורת